

וועדת המשמעת לפי סעיף 146 לחוק הפטנטים תשכ"ז – 1967

המתלוננים: הדס ושלמה אזיקרי

רחוב רוטשילד 154 פתח-תקוה

הנילון:

מרק זוטא, עורך פטנטים

ת.ד. 2162 פתח תקוה 491230

החלטה

רקע

1. הדס ושלמה אזיקרי, (להלן: "המתלוננים"), הגישו תלונה (להלן גם "התלונה") נגד עורך הפטנטים מרק זוטא (להלן: "הנילון" או "מר זוטא") על כך שבשל מחדליו נזנחו שתי בקשות לרישום מדגם ובקשה לרישום סימן מסחר שהוגשו על ידו בשמם.

2. הליך בירור תלונה כנגד עורך פטנטים מתברר בפני וועדת המשמעת לעורכי פטנטים לפי סעיף 146 לחוק הפטנטים תשכ"ז 1967 (להלן: "הוועדה"). חברי הוועדה שהם מומחים בתחום הקניין הרוחני התעשייתי, מתמנים על ידי שר המשפטים לתקופה קצובה, והם מתכנסים אד הוק כל אימת שמתקבלת תלונה. מן הראוי לציין שעד היום התקבלו תלונות בודדות בלבד כנגד עורכי פטנטים.

בשלבים הראשונים של ההליך שבפנינו, לרבות שתי הישיבות הראשונות וההחלטה שבעקבותיהן, חברי הוועדה היו יו"ר הוועדה עו"ד ועו"פ ארנן גבריאל ז"ל, והחברים עו"ד ועו"פ סנפורד קולב ועו"פ מיכל חכמי. לאחר פטירת היו"ר גבריאל בינואר 2015, החל מאמצע שנת 2015 מכהן כיו"ר הוועדה עו"ד ועו"פ ד"ר מאיר נועם, ללא שינוי בהרכב יתר החברים בוועדה.

3. כאמור, בעת שהוגשה, החלה התלונה דנן להתברר בפני הוועדה בראשות היו"ר ארנן גבריאל ז"ל. בשלב ראשון העתק התלונה הועבר ע"י הוועדה לנילון, והוא קיבל אותה ביום 3 בינואר 2012. הנילון הגיש את תגובתו לתלונה ביום 15 בינואר 2012 (במסמך שתוארך ככל הנראה בטעות 15 בינואר 2011). התקיימו בפני הוועדה שני דיונים בנוכחות הצדדים, בתאריכים 22 בפברואר ו-29 במאי 2012. בדיון ביום 22 בפברואר 2012 המתלונן אזיקרי הציג את תלונתו, ומר זוטא השיב לו. במהלך הדיון טען מר זוטא כי בידיו מסמכים שלא הוצגו לוועדה והנוגעים לתלונה. הוועדה התירה למר זוטא להגיש את כל המסמכים הנוגעים לתלונה יחד עם תצהיר המאמת מסמכים אלה. מר זוטא הגיש תצהיר כאמור אולם לתצהירו לא צירף כל מסמך אשר לא היה בידי הוועדה במועד ישיבתה הראשונה. הנילון תירץ את העובדה כי לא הגיש כל מסמכים נוספים בכך כי בעת שמשרדו עבר לכתובת חדשה, גילה "שהמובילים איבדו בדרך מספר קופסאות

של תיקים ועד היום לא הצלחתי לא אני ולא המובילים לאתרם. לכן לא קיימת אפשרות להגיש לוועדה כל מסמך נוסף".

ביום 29 במאי 2012 התקיים בפני הוועדה הדיון השני בתלונה. במהלך חילופי הדברים התייחס הנילון שוב למסמכים שלא היו בפני הוועדה. הוועדה התירה לנילון להגיש את כל המסמכים שלדעתו רלוונטיים לתלונה. גם בדיון שני זה לא הוגש כל מסמך נוסף. הנילון כתב לוועדה שלא מצא מסמכים נוספים.

4. ביום 16 באוקטובר 2012 נתנה הוועדה בראשות עו"ד גבריאלי ז"ל החלטה מנומקת, אשר בסיומה קבעה כי היא מפעילה סמכותה לפי סעיף 148(ב) לחוק הפטנטים תשכ"ז 1967 (להלן: "החוק") ואוסרת על הנילון לעסוק כעורך פטנטים לתקופה בת שלוש שנים.

5. הנילון ערער על החלטת הוועדה בפני בית המשפט המחוזי בתל אביב, עש"א 25906-11-12. בין היתר טען "כי הוועדה לא נתנה לו הזדמנות לחקור בפניה את המתלוננים, כדי להוכיח את גרסתו" (פסה"ד בערעור, דף 4/11). ביום 4 במרץ 2016 ניתן פס"ד על ידי כבוד השופטת יהודית שיצר בו נקבע בפרק הסיכום בסעיף 9 כדלקמן:

"אשר על כן אני מקבלת את הערעור, במובן זה שאני מחזירה את הדיון לוועדה על מנת שיינתן למערער יומו בפני הוועדה, ותינתן לו הזדמנות סבירה לחקור כעדים את המתלוננים, הדס ושלמה אזיקרי, ולאחר מכן יסכמו הצדדים את טיעוניהם והוועדה תיתן החלטה חדשה. אין באמור כדי להביע עמדה כל שהיא לגוף העניין ולתוצאות ההחלטה החדשה."

6. לאור הפסיקה דנן, התכנסה הוועדה בנוכחות הצדדים ביום 22 בספטמבר 2016, הפעם בראשות היו"ר מאיר נועם, לדיון נוסף (השלישי במספר), שהתקיים במשרדי רשות הפטנטים. המתלוננים נחקרו ארוכות על ידי הנילון לאחר שהוזהרו על ידי יו"ר הוועדה, כל אחד בתורו, לומר את האמת. החקירה דנן הוקלטה ותומללה במלואה (כ-90 עמודי פרוטוקול) על ידי חברת הקלטה ותמלול שהועמדה לרשות הוועדה על ידי רשות הפטנטים, חברת ALLText. הוועדה קובעת כי התמלול משקף נאמנה את שנאמר בדיון.

7. ביום 30 בנובמבר 2016 הנילון הגיש לוועדה את סיכומיו.

עיקרי העובדות

8. ראשית ברצוננו לציין כי העובדות שבפנינו זהות לאלו שפורטו בהחלטת הוועדה מיום 16 באוקטובר 2012, והדיון הנוסף, השלישי במספר, שהתקיים בפני הוועדה ביום 22 בספטמבר 2016 לא שינה אותן מכל בכל. עובדות אלו מפורטות אפוא שוב כדלקמן:

המתלוננים חתמו ביום 13 בנובמבר 2008 על שלושה טפסים של "הזמנת עבודה" אשר הינם טפסים שהוכנו על ידי משרדו של הנילון שהיה ידוע באותה עת בשם PATENT4U LIMITED (להלן: "המשרד"). הטופס הראשון (מסמך א' בפני הוועדה, לפי הסימון שהופיע בהחלטת הוועדה

מיום 16 באוקטובר 2012, וכך גם סימון המסמכים שלהלן) נועד להגשת בקשה לרישום מדגם לגבי חפץ אשר כונה "מגן ראש משולב" (להלן: "בקשת המדגם הראשונה"). הטופס השני (מסמך ב') נועד להגשת בקשה לרישום מדגם לגבי חפץ אשר כונה "שכמיית הנקה" (להלן: "בקשת המדגם השנייה") והטופס השלישי (מסמך ג') נועד לעניין הגשת בקשה לרישום סימן מסחר לגבי מוצרי טקסטיל בסוג 24 (להלן: "בקשת סימן מסחר"). על הטפסים חתמה הדס אזיקרי, והבקשות הוגשו בשמה, ואולם שני המתלוננים פעלו בנושא התלונה במשותף והתלונה הוגשה על ידי שניהם גם יחד.

8. בכל אחד מן הטפסים הצהיר המשרד כי יש לו "בסיס ידע רחב בנושאי פטנטים וקניין רוחני בכלל..." וכן התחייב לבצע עבור הלקוח את העבודה "להשגת פטנט איכותי וואו כדי לבצע את העבודה ברמה גבוהה...". המתלוננים התחייבו לשלם למשרד את הסכום הנקוב בכל אחת מהזמנות העבודה ואף שילמו את הסכומים (מסמך ד').

9. הוועדה חוזרת גם על קביעתה בהחלטתה מ-16 באוקטובר 2012, כי הנילון הצהיר בעת הדיון בתלונת הוועדה כי "אינני מתנער מאחריותי כעורך פטנטים למרות שעבדתי במסגרת חברה. יפוי הכוח נערכו לי אישית כעורך פטנטים". כל התייחסות בהחלטה דאז ובהחלטה דנן ל"משרד", חלה על הנילון אישית. עוד מציינת הוועדה כי חלק מן המסמכים שהוגשו לה במהלך הדיון חתומים על ידי עורך הפטנטים עידן זוטא, בנו של הנילון, אשר במועדים הרלוונטיים עבד עם הנילון. הנילון לא התנער מאחריותו ולא ניסה להטיל אותה על בנו.

10. בהתאם למוסכם עם המתלוננים, הגיש הנילון ביום 4 בדצמבר 2008 שתי בקשות לרישום מדגם (כמפורט לעיל), וכן בקשה לרישום סימן מסחר (כמפורט לעיל). ביום 25 בינואר 2009, דיווח הנילון למתלוננים על דבר הגשת כל אחת מהבקשות למדגם (מסמכים ה' ו-ו'). הדיווח כלל את מספרי הבקשות כפי שהוענקו על ידי משרד הפטנטים, ואולם לא נאמר בו דבר לגבי המשך הטיפול בבקשות. על דבר הגשת הבקשה לרישום סימן מסחר לא דיווח הנילון למתלוננים.

11. ביום 9 במרץ 2009 הוציאה רשות הפטנטים, המדגמים וסימוני המסחר (להלן: "הרשות") מכתב ביקורת לפי פקודת המדגמים ותקנות המדגמים, לגבי בקשת המדגם הראשונה, וביום 6 באפריל 2009 מכתב ביקורת לגבי בקשת המדגם השנייה. בכל אחד ממכתבי הביקורת דרשה הבוחנת כי תוגשנה תמונות משופרות של כל אחד מן החפצים נשוא הבקשות לרישום מדגם, ואף מזוויות מבט נוספות על אלו שהוגשו בעת הגשתן.

12. ביום 27 באפריל 2009 הודיע הנילון למתלוננים על מכתבי הביקורת הנ"ל וצירף עותקים שלהם להודעתו. עוד כתב הנילון למתלוננים באותה הודעה כי ניתן להשיב להשגות הבוחנת, וכי עלות הכנת תשובות שכאלה היא 500 שקל בגין כל בקשה. כמו כן נאמר בהודעת הנילון: "עם אישורכם להמשך נדריך אתכם מה עליכם לתקן לצורך התשובה" (מסמך ז'). בהודעת הנילון לא נאמר דבר על כך שעל פי תקנה 31 לתקנות המדגמים יש להשלים את הטיפול בבקשה לרישום מדגם בתוך 12 חדשים ממועד הגשת הבקשה.

13. ביום 9 במרץ 2010 שלחו המתלוננים לנילון תמונות חדשות של כל אחד מהתפצים נשוא הבקשות לרישום מדגם, אשר בהן ניסו למלא אחר דרישות הבוחנת במכתבי הביקורת שלה (מסמך ח''). באותו יום, 9 במרץ 2010, הוציאה רשות הפטנטים הודעה לגבי הבקשה הראשונה כי במועד זה (9.3.2010) יחלפה התקופה הקבועה בתקנה 131(1) לתקנות המדגמים בה היה עליכם להשלים את הבקשה הנ"ל. אם תוך 14 יום מתאריך מכתבי זה לא תושלם בקשה זו, ואף לא תגישו, תוך מועד זה, בקשה לארכה בטופס מדגמים 7, בצירוף האגרה המתאימה, בהתאם להוראות תקנה 131(2), יהיה דין בקשה זו כדין בקשה שוויתרו עליה" (ההדגשה אינה במקור) (מסמך י"א). ביום 6 באפריל 2010 הוציאה הלשכה הודעה דומה לגבי בקשת המדגם השנייה (בשינוי התאריך המתחייב).

14. הנילון לא דיווח למתלוננים על דבר קבלת ההודעות האמורות של הרשות ולא נקט כל פעולה ביחס אליהן. על דבר הוצאת ההודעות האמורות נודע למתלוננים רק בדיעבד, מבירור שערכו בעצמם ברשות הפטנטים, וזאת לאחר ששני תיקי בקשותיהם לרישום מדגם נסגרו משום שלא הושלם הטיפול בהם תוך התקופה הנקובה בתקנות. שני תיקי הבקשות לרישום מדגם נסגרו בימים 17 ביוני 2010 ו-7 ביולי 2010, בהתאמה (מסמכים י"ג ו- י"ד). בהקשר זה יש לציין כי סגירת תיק של בקשה לרישום מדגם היא סופית ומוחלטת ואין דרך לתקנה.

15. ביום 13 באפריל 2010 הוציאה לשכת סימני המסחר מכתב ביקורת לגבי הבקשה לרישום סימן המסחר (מסמך ט"ז). במכתב הביקורת צויין, כמקובל, כי יש להשיב עליו תוך 3 חודשים מתאריכו. הנילון לא דיווח למתלוננים על מכתב הביקורת האמור. כתוצאה מכך נמחקה בקשת סימן המסחר של המתלוננים ביום 24 באוגוסט 2010. דבר מחיקת סימן המסחר נודע למתלוננים בדיעבד, כאשר פנו בעצמם לשכת סימני המסחר ברשות הפטנטים. לפי הדרכה שקיבלו בלשכה (מסמך י"ז(1)) ביקשו המתלוננים להחזיר את הבקשה לתקפה. הבקשה להחזר תוקף התקבלה, הבקשה לרישום קובלה (מסמך י"ז (2)) והסימן נרשם (מסמך י"ז(3)).

עיקרי טענות הצדדים

עיקרי טענות המתלוננים:

16. נקדים ונציין, טענות המתלוננים, אשר אינם אנשי מקצוע בתחום הקניין הרוחני, על אף שנכתבו בשפה שאינה מקצועית, היו מובנות לחלוטין לחברי הוועדה, שהינם אנשי מקצוע בתחום, ואמורות היו להיות ברורות ומובנות באותה מידה גם לנילון שטיפל בענייניהם. טענות המתלוננים היו קצרות ופשוטות ונתמכו על ידי ראיות בכתב.

17. א. לטענת המתלוננים, שתי הבקשות לרישום מדגם שהגישו באמצעות הנילון לא טופלו כראוי על ידו, הוא לא דיווח להם על תגובות חשובות של הרשות ולא נקט כל פעולה, ועקב כך תיקי הבקשות נסגרו. מבירור שערכו בלשכת המדגמים התברר למתלוננים כי הבקשות לרישום מדגם שתיקיהן נסגרו הינן במצב בלתי הפיך, שתיהן לא התקבלו, המדגמים לא נרשמו, ולעולם לא ניתן יהיה לקבל בגינן מדגם רשום.

ב. הבקשה לרישום סימן המסחר, אף היא לא טופלה כראוי על ידי הנילון, אשר לא דיווח להם על תגובות הרשות ולא נקט כל פעולה, ואשר כפי שהתברר להם מבירור שערכו בלשכת סימני המסחר, הוזנחה. רק בעזרת ייעוץ ורצון טוב של עובדי מחלקת סימני המסחר ברשות, ניתן היה "להציל" את הבקשה לרישום סימן המסחר, והם הצליחו בסופו של דבר לרשום את הסימן בפעילות עצמאית שלהם.

עיקרי טענות הנילון:

18. עיקרי טענות הנילון כפי שעלו בסיכומיו שהוגשו ביום 30 בנובמבר 2016, הינם כדלקמן:

א. הנילון טוען כי התלונה הוגשה על ידי מתחזה. שלמה אזיקרי מתחזה לטענתו כלקוח שלו, אולם הלקוחה שלו היא הדס אזיקרי בלבד, והיא לא התלונה כנגדו. לדבריו "שלמה אזיקרי מתחזה ללקוח שלי, משקר ומקיים הליכים משפטיים פסולים" (פרק 1(ב) לסיכומים, ההדגשה אינה במקור).

ב. הנילון מגדיר בסיכומיו את המתלונן שלמה אזיקרי כדלקמן:
"פרופיל של המתלונן – רמאי ונוכל" (פרק 2(ז) לסיכומים) ועיקרה של טענה זו נובע מכך שלטענת הנילון שלמה אזיקרי התלונן כי "סימן המסחר נוטל" בשעה שסימן המסחר נרשם.

ג. הנילון טוען כי אין תצהיר מטעם המתלוננים ולא ניתן לו לחקור את העדים על תצהירם.

ד. הנילון טוען כי הוועדה לא קיימה את החלטת בית המשפט המחוזי הני"ל "לתת לי הזדמנות סבירה לחקור את המתלונן והלקוחה שלי" דהיינו את שלמה והדס אזיקרי.

ה. הנילון מאשים את כל חברי וועדת המשמעת, אחד לאחד, בהדחת עדים ומאשים אחד מהם אף בשיבוש חקירה.

כותרת סעיף 5 (ה) לסיכומי הנילון היא כדלקמן: "יו"ר הוועדה מדיח את העדים בזמן הדיון, ואף עונה במקומם". ובהמשך אותו סעיף טוען "יו"ר עונה לי במקום העדים ומדריך אותם מה לומר", ובהמשך "יו"ר מנחה את העדה... ועוד בהמשך". כך יו"ר הוועדה העלים פיסת עדות מהותית... (ההדגשות במקור).

כותרת סעיף 5 (ו) לסיכומי הנילון היא כדלקמן: "גב' מיכל חכמי הדחת עדים" ובין היתר טוען "חכמי עונה לי במקום העד".

כותרת סעיף 5 (ח) לסיכומי הנילון היא כדלקמן "מר סנפורד קולב משבש את החקירה ומדיח את העד".

ז. הנילון טוען כי הוועדה הייתה מנועה לשבת ולדון בעניינו שכן הוא פושט רגל, ומצטט את סעיף 20 (א) לפקודת פשיטת הרגל. לטענתו היה צריך לעכב את ההליכים בפני הוועדה כשם שעוכבו בתביעה כספית של המתלוננים כנגדו בבית משפט.

ז. הנילון ממשיך וטוען בפני הוועדה כי אין טענת נזק כלפיו מצד המתלוננים.

ח. הנילון טוען כי ביצע מה שהוזמן ככתוב בכותרת סעיף 8 לסיכומיו "עשיתי עבור הלקוחה כל מה שהזמינה; לא יכולתי לעשות יותר מזה, כי לא אפשרו לי, פעלתי נכון כעורך פטנטים".

ט. הנילון טוען כי דיווח על הכול, להדס אזיקרי שהיא לקוחתו, וכי היא לא אישרה את התלונות של שלמה אזיקרי כנגדו.

י. הנילון טוען בסעיף 11 לסיכומיו כי נתן עדות בפני הוועדה ככל שנדרש, וענה על כל שאלותיה.

דיון

פתח דבר

19. תפקיד וועדת המשמעת לעורכי פטנטים, שהינה גוף סטטוטורי בעל סמכויות מעין שיפוטיות, הוא ייחודי. תפקיד הוועדה לבחון ולחקור את התלונות המשמעתיות כנגד עורכי פטנטים, תוך כדי שהיא שומרת מחד גיסא על אינטרס הציבור לקבלת שירות ראוי, מקצועי ואתי מעורך פטנטים, ומאידך גיסא למנוע תלונות סרק כנגד עורכי פטנטים. הוועדה הינה הכתובת היחידה אליה יכול הציבור לפנות בתלונה משמעתית עקב חשש לטיפול בלתי מקצועי ובלתי ראוי על ידי מי שהמדינה נתנה לו רישוי לעסוק במקצוע עריכת הפטנטים. לפיכך, מטבע הדברים, חברי הוועדה הם אנשי מקצוע בעלי ותק וניסיון רב בתחום. המהלך בפני הוועדה אינו אדוורסרי, אלא אינקוויזטורי, ובו חברי הוועדה עצמם חוקרים את הצדדים ככל שנדרש, ו"צוללים" לתוככי פעילותו המקצועית של עורך פטנטים נגדו הוגשה תלונה.

20. הרקע העובדתי בתלונה שבפנינו אינו מורכב כלל ועיקר. המתלוננים שבפני הוועדה, שלמה והדס אזיקרי, זוג צעיר - בעל ואשה, הם הדיוטות בתחום הקניין הרוחני, אינם מבינים ואינם אמורים להבין בתחום מקצועי זה. לכן גם הזדקקו ופנו לקבלת שירותו של איש מקצוע בתחום, עורך פטנטים, מר זוטא (הנילון בענייננו), על מנת שיטפל עבורם בהגשת שתי בקשות לרישום מדגם ובקשה לרישום סימן מסחר. התלונה שהגישו המתלוננים לוועדה, כפי שהועברה לוועדה ע"י רשם הפטנטים, אמנם לא נכתבה על ידי המתלוננים בשפה מקצועית, אבל היה ברור ומובן מתוך מה שכתבו בדיוק מה אירע בתחום הטיפול המקצועי. בני הזוג אזיקרי שנתנו מבטחם באיש המקצוע, הנילון, נשארו בסופה של דרך בלי כל זכות קניינית והצליחו בסופו של יום להציל בכוחות עצמם, בסיוע עובדי מחלקת סימני המסחר ברשות הפטנטים, את סימן המסחר בלבד. האפשרות לזכות משפטית בשני המדגמים אבדה.

21. הנילון לא הגיש לוועדה מסמכים או כל ראיה חותכת אחרת, אשר יעידו על טיפול נאות בבקשות המדגם וסימן המסחר, ועל כך שבעקבות מכתבי בקורת שנשלחו אליו ע"י הרשות, כבי"כ המתלוננים, אכן דיווח ללקוחות שלו במועד על הדרישות אותן יש למלא על מנת להביא הבקשות לידי קיבול ורישום, ותירץ את אי הגשת המסמכים בכך שבעת העברת משרדו לכתובת חדשה

המובילים איבדו מספר קופסאות של תיקים, ובמקרה באותן קופסאות שאבדו היו גם מסמכים הנוגעים לבקשות נשוא התלונה.

התנהלות הצדדים בפני הוועדה

22. הנילון הציג את גרסתו בשתי הישיבות הראשונות של הוועדה, אשר בשתייהן ניתנו לו הזדמנויות להגיש ראיות מטעמו. הישיבה השלישית, שהוקדשה כולה לחקירת הנילון את המתלוננים, תוך אזהרתם לומר את האמת, וסיכומי הנילון שבעקבותיה, אינם מביאים, לדעת חברי הוועדה, לכל צורך בשינוי החלטתה הקודמת של הוועדה, מחודש אוקטובר 2012.

גם בישיבה השלישית, לא סיפק הנילון כל ראיה מהותית ועיקר חקירתו את המתלוננים התמקדה בנושאים טכניים גרידא, עניינים שוליים וזוטות, ולא בדברים שהינם בלב ליבו של העניין שבפני וועדת המשמעת, הנוגעים לדרך טיפולו המקצועי בבקשות לרישום מדגמים וסימן מסחר, והותיר רושם בלתי אמין על חברי הוועדה. בהקשר זה מפנה הוועדה לאמור בסעיף 15 להחלטתה מאוקטובר 2012.

מאידך, המתלוננים, בני הזוג שלמה והדס אזיקרי, הותירו בפני הוועדה רושם אמין של אנשים אשר כל רצונם היה להביא לידי רישום שני מדגמים וסימן מסחר אחד, באמצעות שירותיו של איש מקצוע.

23. כיוון שלא הוגשו מסמכים וראיות לתמיכה בטענות הנילון גם בישיבה השלישית, ולא עלו עובדות מחקירת המתלוננים על ידי הנילון אשר בכוחן לשנות את החלטת הוועדה מאוקטובר 2012, ולפיכך הוועדה מאמצת את האמור בסעיף 14 להחלטתה מאוקטובר 2012.

התייחסות הוועדה לטיעוני הנילון

24. הוועדה מתייחסת להלן לעיקרי רשימת הטיעונים שהעלה הנילון בסיכומיו, ואשר פורטו לעיל.

נאמר כבר עתה – כל טענות הנילון נדחות על ידי חברי הוועדה.

25. הטענה כי המתלונן מר שלמה אזיקרי הוא מתחזה הועלתה בפני הוועדה על ידי הנילון בשתי גרסאות.

א. הגרסה הראשונה הנוגעת להתחזות הובאה בפני הוועדה ביום 15 בינואר 2012, במכתב תגובה לתלונה שהוגשה. בסעיף 2 למכתב זה, כותב הנילון לוועדה כדלקמן: "לכאורה התלונה הוגשה על ידי מתחזה. איך שלמה אזיקרי ז"ל יכול להגיש תלונה כעת אם הוא נפטר ב-28 באפריל 2011?" וצירף למכתבו לוועדה כנספח 1 מודעת אבל על אחד שלמה אזיקרי ז"ל, שבו מנחמת משפחת אגד את משה אזיקרי על מות האב שלמה. ברור כי המודעה הנ"ל התייחסה לשלמה אזיקרי אחר, ולא למתלונן שלפנינו, שלמה אזיקרי יב"א.

ב. בגרסתו השנייה בעניין ההתחזות כביכול, טוען הנילון בסעיף 1(ב) לסיכומיו כדלקמן: "המתלונן נגדי לפני הוועדה, שלמה אזיקרי, מתחזה ללקוח שלי" (ההדגשה לא במקור). טענתו היא כי מכיוון שאשתו של שלמה, הדס אזיקרי, היא החתומה על יפוי הכוח, הוא מתחזה

ללקוחו בשעה שאין לו למתלונן כל יריבות אתו. טענת הנילון כי הדס אזיקרי היא זו ששילמה לו שכר טרחתו, ולא מר שלמה אזיקרי, וכי היא חתומה על הזמנות העבודה. שלמה אזיקרי השיב בחקירתו כי הם בעל ואשה, בעלי חשבון בנק משותף, ובכך גם הוא שילם, והוסיף (עמוד 89 לפרוטוקול): "אז למה הזמנת אותי לתת פה עדות אם אתה לא מכיר אותי, ואני לא לקוח שלך ולא שילמתי לך כסף, למה הזמנת אותי לתת עדות? שלחת מכתבים לכבוד עזיקרי הדס ושלמה? למה שלחת לי מכתב? " לדעת הוועדה, אין ספק שעניין החתימה של האישה על ייפוי הכוח הוא טכני בלבד, והדס ושלמה אזיקרי הינם בני זוג אשר הוכח כי פעלו יחד מול הנילון ואף שילמו לו יחד, מחשבון הבנק המשותף שלהם. גם הנילון אשר שלח מכתבים הממוענים לשניהם, ראה בהם ישות אחת.

לסיכום, הטענה לגבי ההתחזות, אותה טוען הנילון כנגד מר שלמה אזיקרי, על פניה השונים, נמצאה כמחוסרת בסיס ונדחית על ידי הוועדה.

25. בסיכומיו בעמוד 3, בכותרת סעיף ז', מגדיר הנילון את המתלונן אזיקרי במילים "רמאי ונוכל". הנילון טוען כי המתלונן טען בתלונתו שסימן המסחר בוטל בשעה שזה לא בוטל ובזאת הוא "רמאי ונוכל" כלשון הנילון.

לגופו של עניין, גם טענה זו של הנילון, דהיינו דיווח לא נכון מצד המתלונן שלמה אזיקרי על כך שהבקשה לסימן הוזנחה, דינה להידחות. תיק הבקשה לסימן מסחר אכן נסגר על ידי רשות הפטנטים, והיא הייתה זנוחה, וזאת עקב מחדליו של הנילון. מי שהצליח להביא, בסופו של דבר, לרישום הסימן לאחר שגילה את דבר ההזנחה היה שלמה אזיקרי, והוא עשה זאת בעזרתם האדיבה של אנשי מחלקת סימני המסחר של הרשות. לולא היה המתלונן שלמה אזיקרי נוטל יזמה אישית ופועל, לא היה רישום לסימן המסחר. בזאת שהמתלונן טען כי הבקשה הוזנחה, ברי לכל בר דעת שכוונתו הייתה שהוזנחה תחת טיפולו של הנילון, טענה מבוססת הנתמכת בעובדות. טענה זו נדחית ע"י הוועדה.

26. הנילון טוען כי אין תצהיר מטעם המתלוננים, אין גרסה, ואינו יודע בדיוק מה התלונה. טענה זו של הנילון, שאינו יודע במה מדובר ומה הטענות נגדו, דינה להידחות. הנילון, לאורך כל הדרך בהופעותיו בפני הוועדה, במקום לדון בליבת התלונה שעיקרה חוסר מעש ואי דיווח ללקוחותיו המתלוננים עד כדי אובדן זכויות, חזר וניסה למסמס את התלונה, להתיש את חברי הוועדה בים של בקשות טכניות, ולמנוע דיון בעיקר.

נציין כי הנילון העלה טענה זו גם בעבר. יו"ר הוועדה הקודם, עו"ד גבריאל ז"ל, הסביר לנילון בתשובה לטענה זו כי הבסיס לתלונה הוא מכתבם של המתלוננים לרשם, בו שטחו את בעייתם. רשם הפטנטים העביר התלונה לוועדה. לא ייתכן כי אחרי שלוש ישיבות בפני הוועדה, לרבות החלטת הוועדה באוקטובר 2012, הנילון, עורך פטנטים ישראלי מורשה, עדיין לא יודע על מה התלונה. הוועדה אינה מאמינה לנילון כי אינו מבין מה התלונה נגדו ומה רוצים ממנו.

ההליך שבפנינו נפתח עקב תלונת המתלוננים, ובו בדקה הוועדה נושא אחד בלבד - כושרו המקצועי והאתיקה של עורך הפטנטים בטיפולו בלקוח. כאמור, המתלוננים, אשר הקניין הרוחני שלהם נפגע, אינם מבינים ואינם אמורים לדעת דבר וחצי דבר בדיני הקניין הרוחני והתעשייתי, והדבר הובהר לנילון שוב ושוב במהלך הדיונים בפני הוועדה. כמו כן, המתלוננים אינם חייבים להגיש

תצהירים וסיכומים. המתלוננים התלוננו בפני וועדת המשמעת עקב אבדן הזכויות ואי דיווח והוועדה נוטלת תלונתם זו, ובודקת אותה מקצועית לעומק. הוועדה היא הגוף עליו מוטל לשמור על אינטרס הציבור ולהגן עליו מפני הישנות מקרים דומים על ידי עורך הפטנטים, היה וטענת המתלוננים נמצאת נכונה. הנילון כעורך פטנטים היכול להיפגע מהחלטת הוועדה, אמור לדעת בדיוק מה לשאול את המתלוננים בחקירתו והיכן מבחינתו נמצאת הבעיה המקצועית, שכן מדובר בתיקים שהיו בטיפולו ובחזקתו. הנילון, ככל שהיו דברים בלתי מובנים לו, אף יכול היה להיעזר בייעוץ משפטי.

27. הנילון טען כי הלקוחה שלו, הדס אזיקרי, לא התלוננה נגדו לוועדה (סעיף 3 לסיכומי הנילון). טענה זו, שהינה טכנית גרידא, ובוודאי שאינה בליבת התלונה, נדחתה. כפי שכבר צויין לעיל, יש לראות בבני הזוג שלמה והדס אזיקרי אשר פעלו יחדיו, ישות אחת, וכך גם התייחס אליהם בעבר הנילון בהתכתבויות שלו אליהם. הייתה בין בני הזוג המתלוננים חלוקת עבודה. בעדותה בישיבה השלישית, הסבירה הדס אזיקרי: **"בעלי מנהל את כל העניינים הטכניים, כל מה שהיה מסביב גם בעסק שהיה לנו. הוא מנהל את הכול, אני התעסקתי רק בעיצוב ותפירה. כל השאר הוא טיפל."** (פרוטוקול עמוד 4).

שניהם הגיעו יחדיו למשרד הנילון, ועניין החתימה היה רק משום שהעסק רשום על שם הדס אזיקרי. כפי שמציינת הדס בחקירתה: **"העסק היה שלי ולכן אני חתמתי, אנחנו התלבטנו מי יחתום, ואמרנו אני אחתום, כי העסק שלי. היינו אני ובעלי אצלך במשרד"** (פרוטוקול, עמוד 8 ההדגשה אינה במקור). וכן הוסיפה: **"אני רוצה רק להוסיף לשאלה שלו שהמכתבים שהוא שלח לנו במייל, נכתבו הדס ושלומי אזיקרי"** (עמוד 9 לפרוטוקול).

28. הנילון טוען בסעיף 4 לסיכומיו כי לא ניתנה לו הזדמנות סבירה לחקור את העדים. גם דין טענה זו להידחות. בישיבה השלישית קיבל הנילון את יומו לחקור את המתלוננים, אשר הוזהרו ע"י הוועדה לומר את האמת, ללא הגבלת זמן, ומעל ל-90 דפי הפרוטוקול יעידו על כך.

מיד בתחילת הישיבה ביקש הנילון לחקור את המתלוננים ללא מגבלות נושא וזמן: **"אדוני היושב ראש הייתי מבקש גם שהחקירה תהיה ללא מגבלות של זמן וללא מגבלות של נושא"** (פרוטוקול, עמ' 2, שורות 19-20). הוסבר לנילון שמגבלות זמן חקירה יש גם בבתי משפט ושגם לזמן יש גבולות. בכל מקרה נאמר לו על ידי היו"ר: **"אין לך הגבלה של זמן אבל אי אפשר עד מחר בבוקר לזה אני מתכוון"** (פרוטוקול עמוד 2) ובהמשך **"המגבלות יהיו ברגע שהשאלות לא יהיו לעניין ולא לנושא, בוודאי שאנחנו נוכל לומר לך אדוני, נא להתמקד בנושא"**.

במהלך חקירת הנילון את המתלוננים, ניסה הנילון להביא את החקירה למחוזות שאינם קשורים כלל ועיקר לליבת הדיון שלפני הוועדה, והינם בתחום הבדיקה המקצועית-משמעתית שלפנינו. הוועדה ניסתה, לא תמיד בהצלחה, להביא את הנילון לחקור את העדים בשאלות עובדתיות ולהתמקד בנושא המשמעת המונח לפתחה, ולא לדוגמא, בשאלות מקצועיות הקשורות לעבודת עורך פטנטים או בעניינים משפטיים כגון פשיטת הרגל של הנילון.

דוגמא אחת מני רבות בעניין זה - קובל הנילון בפני הוועדה: **"כן. אני מבקש להתלונן ולמחות על זה שמפריעים לי לחקור את העדה כל פעם"** (פרוטוקול עמוד 10). ומשיב היו"ר **"אנחנו לא עוסקים בנושא של התלונות לבית משפט, אדוני, אנו עוסקים רק בנושא של וועדת המשמעת"**. הנילון אינו מוותר וממשיך לחקור בעניינים כספיים ושוב מנסה היו"ר למקדו אל גוף העניין אשר לגביו התכנסו הוועדה והעדים, כדלקמן: **"הוועדה לא מעניין אותה, אני אומר עוד פעם, ולא אכנס אתך לוויכוחים, כי עכשיו אני רוצה"**

שאתה תשאל שאלות לעניין...כרגע, אנחנו רוצים לדעת על הפעילות שלך, על המדגמים, על שני המדגמים וסימני המסחר, ולא עכשיו שעה מי חתם מה חתם בבית המשפט" (פרוטוקול עמוד 11).

29. כותרת סעיף 5 בעמוד 9 לסיכומי הנילון הינה: "5. הדחת עדים". בעמודים 9 ו-10 לסיכומיו מאשים הנילון את חברי הוועדה אחד לאחד בהדחת עדים. סעיף ה' בפרק 5 עוסק ביו"ר הוועדה עו"ד ועו"פ ד"ר מאיר נועם כמדיח, סעיף ו' בחברת הוועדה עו"פ מיכל חכמי כמדיחה וסעיף ח' בחבר הוועדה עו"ד ועו"פ סנפורד קולב כמדיח וכמשבש חקירה. חברי הוועדה דוחים מכל בכל טענה זו.

עצם העלאת הטענה שחברי הוועדה הם בבחינת עבריינים, היא בבחינת ביוזי חברי הוועדה והעלבתם כעובדי ציבור ממונים מכהנים. חברי הוועדה רואים בחומרה העלאת טענה מעין זו כטענת הגנה ודוחים אותה.

בהחלטתה התעלמה הוועדה מטענה זו של הנילון.

הנילון טוען וקובל בסעיף 5(א) לסיכומיו כי "הוועדה מסרה לעדים מידע רב, כולל עותק של כל המסמכים וההחלטות שהיו לוועדה".

אכן, הוועדה העבירה במשך ההליך כולו חומרים לשני הצדדים כדבר שבשגרה, כפי שעושה היא בכל הליך המתנהל לפנייה, זאת בניגוד לבקשתו של הנילון מהוועדה לא להעביר חומרים שהוא שולח לוועדה לצד השני. לאורך כל ההליך הייתה שקיפות מלאה וכל חומר וכל בקשה שהוגשו לוועדה על ידי מי מהצדדים הועבר על ידי הוועדה לצד שכנגד, כמקובל וכנדרש בדיונים רב צדדיים. הוועדה נענתה לבקשת הנילון, לאחר דיון בעניין כמקובל, כי שלמה אזיקרי יצא מן האולם בזמן שהדס אשתו נחקרת ונאמר לנילון על ידי היו"ר כדלקמן: "אוקי, זה לא יפריע לי אם אחד ישב בחוץ. רק שאדוני לא ירגיש. שיינתן יומו מה שאומרים. שלא יהיה לו איזה שהוא חשש..." (פרוטוקול עמוד 5).

הנילון טוען כי הוועדה הדריכה את העדים מה לומר. אין כל בסיס לטענה זו של הנילון שהפך את היוצרות, מי שמנהל את הדיון היא וועדת המשמעת ולא הנילון החוקר את המתלוננים. למותר לציין כי בעת חקירת עדים הוועדה רשאית, בין היתר, להתערב בחקירה בכל שלב, במידת הצורך, כמקובל בבתי המשפט, ולשאול שאלות הבהרה. בסמכותה לתחס את החקירה לשאלות רלוונטיות, לדאוג שעד נחקר יבין מה מתרחש באולם מבחינה פרוצדורלית, לעיתים גם להגן על עד בעת השתלחות ויחס קשה מעבר למקובל מהצד החוקר. בין היתר תפקיד הוועדה להרגיע ולהשרות אווירה טובה בדיון. לדוגמא, במקרה דנן, הוועדה קטעה את הנילון החוקר בעת שהזהיר ואיים על העדה הדס אזיקרי ואחר כך גם את העד שלמה אזיקרי, במאסר לפי פקודת פשיטת הרגל מיד בתחילת חקירתם. דוגמא נוספת להתערבות הוועדה - העדה הדס אזיקרי אמרה מיד בתחילת עדותה שהיא עסקה רק בעיצוב ותפירה ובכל היתר עסק בעלה (סעיף 29 לעיל), כשבעלה עמד להיות מוצא זמן קצר לאחר מכן מהאולם לפי בקשת הנילון וכדי שתבין מה מתרחש הוסבר לעדה הנרגשת על ידי יו"ר הוועדה כדלקמן: " ...לא צריך להתרגש. כל דבר שאינך יודעת תגיד אני לא יודעת, זה בעלי. אין בעיה, אין בעיה, אני לא אומר לך מה להגיד, כי את כרגע אמרת את זה, אני לא שותל דברים בפיך. זה מה שאת אמרת. או אם זה באמת יהיה. את חייבת ואת מוזהרת לומר את האמת. ותגיד את האמת" (עמוד 8 לפרוטוקול, ההדגשה אינה במקור) ובאותו עמוד 8 לפרוטוקול נאמר ע"י היו"ר: "אני רוצה שגם זה יתנהל באווירה נעימה, וגם החקירה תהיה נעימה ושאלות לעניין. שאלות שהן במהות של העניין זהו".

30. הנילון טוען בסעיף 6 לסיכומיו כי הינו פושט רגל ולפיכך הוועדה מנועה מלהתכנס בעניינו. גם דין טענה זו להידחות. אין עסקינן בתביעה כספית בין צדדים. מדובר על אינטרס הציבור הנוגע אך ורק

לכשירותו המקצועית של הנילון לשמש עורך פטנטים מורשה בישראל. אין להליכים דן בפני וועדת המשמעת דבר עם מצבו הפיננסי של הנילון ואין מעניינה הליך כספי אחר כלשהו המתנהל בין הצדדים בערכאות אחרות.

אף כאן ניסה הנילון לדחות את הדיון השלישי ככול האפשר, ופנה לוועדה שוב ושוב בבקשות להקפיא את ההליכים בפניה בשל העובדה שהוא פושט רגל, ונענה בשלילה. מיד בפתח דיון השלישי, מעלה הנילון שוב את הנושא, ושואל את חברי הוועדה (פרוטוקול עמוד 3): "האם קיבלתם אישור לקיום ההליכים האלה בפני הוועדה?" ונענה על ידי היו"ר: "אין כל קשר בין הנושא של פשיטת רגל, לדיון כרגע בפני הוועדה, אני מבקש להתחיל לחקור אדוני." הנילון בשלו, אינו מרפה מהנושא, ועושה דבר בלתי מקובל בכך שמיד לאחר מכן הוא מזהיר, בפתח חקירתו, את העדה הדס אזיקרי אשר כבר הוזהרה כדין על ידי הוועדה כדלקמן: "אני מבקש להודיע לגברת הדס אזיקרי שאני בפשיטת רגל, ולפי פקודת פשיטת הרגל, מי שמשקר בהליכים של פשיטת רגל, צפוי לעונש מאסר", כאן קטעה אותו הוועדה ואמרה לו ברורות "אתה לא מזהיר, הוועדה מזהירה. נא לשאול שאלה והיא תיתן תשובה" (פרוטוקול עמוד 4). וכאילו הוועדה לא אמרה דבר, בדיוק באותה אזהרה ניסה הנילון להזהיר את העד שלמה אזיקרי.

31. הנילון טוען בסעיף 7 לסיכומיו כי ללקוחות לא נגרם כל נזק. שאלות כספיות הנוגעות לנזק או רווח כתוצאה מרישום או אי רישום של זכות קניינית אינם מעניינה של הוועדה שהיא וועדת משמעת מקצועית, אלא מקומם בבית המשפט אם מוגשת תביעה כספית.

32. הוועדה מוצאת לנכון לציין עניין אותו היא רואה אותו בחומרה. בישיבה השלישית סירב הנילון להשיב על מספר שאלות הבהרה שהיו בליבת העניין, אשר נשאל במהלך הדיון על ידי כל אחד משלשת חברי הוועדה. הנילון התחמק ממתן תשובות לשאלות בטענה הטכנית כי המועד לחקירתו תם בשתי הישיבות הראשונות.

א. שואלת חברת הוועדה עו"פ מיכל חכמי את הנילון כדלקמן: "השאלה שלי מכיוון ששאלת את העד לגבי מייל ששלחת לו, בו אתה מודיע על ההודעה לגבי מדגם 918 אם אפשר לראות את ההודעה הזאת?" (פרוטוקול עמוד 62).

משיב הנילון: "אז אני עונה שכבוד היושב ראש הוועדה הקודם מר ארנן גבריאלי כתב החלטה שההליכים בפני הוועדה הסתיימו... אין יותר שאלות אני מבקש לא לשאול אותי יותר לא לחקור אותי". יו"ר הוועדה: "אני קובע שאדוני חייב להשיב על השאלה, אנו מנסים פה להגיע לחקר האמת... בבקשה נא להשיב" (פרוטוקול עמוד 63), ונרשם בפרוטוקול שהנילון לא השיב לשאלת ההבהרה.

ב. עלה מחקירת שלמה אזיקרי על ידי הנילון כי הבקשות לרישום מדגם הוגשו בצורה לא מקצועית שאינה תואמת את הדרישות.

שואל יו"ר הוועדה עו"ד ועו"פ דר' מאיר נועם את הנילון כדלקמן: "אם אתה יודע שיש איזה בקשה שאולי לא עונה על כל הדרישות, מדוע היא הוגשה במדגם?" מרק זוטא: "אני מבקש לא לענות לשאלה" (פרוטוקול עמוד 68).

ג. הנילון סירב להשיב גם לשאלת חבר הוועדה עו"ד ועו"פ סנפורד קולב, כדלקמן: "האם הכסף הזה של החברה, איכשהו הגיע אליך אישית, או כמשכורת או בכל דרך אחרת?" ותשובת הנילון: "שוב אני עונה את מה שעניתי לשאלות הקודמות", ונרשמה הערה לפרוטוקול שהעד סירב להשיב לשאלת חבר הוועדה (פרוטוקול עמוד 88).

כל שאלות חברי הוועדה דן שלא נענו היו שאלות הבהרה שעלו תוך כדי החקירה.

לדעת הוועדה אין זו דרך התנהגות המצופה מעורך פטנטים בהופעתו בפני וועדת משמעת. עורך פטנטים אמור לסייע לוועדה להגיע לחקר האמת העובדתית.

ה כ ר ע ה

32. חובתו של עורך פטנטים, שהגיש בקשה לרישום מדגם, לוודא שלקוחו יודע על מגבלות זמן הכרוכות בטיפול בבקשה. כמו כן עליו לעשות כמיטב יכולתו על מנת שהבקשה לא תיזנח, אפילו אם לא הוא יהיה זה שימשיך לטפל בה מעבר לשלב מסוים. כך למשל יש לצפות שעורך הפטנטים ישלח למבקש התראה על קיום מועד אחרון לביצוע פעולה, ובמידת הצורך יגיש בקשה להארכת מועד על מנת לאפשר למבקש לפעול, כך שבקשתו לא תיזנח. היה סיפק בידי הנילון לסלק את הליקויים בעוד מועד, והוא לא עשה זאת. חובתו האמורה של עורך פטנטים חלה גם אם הוא זכאי לתשלום נוסף עבור פעולת הדיווח או עבור מתן תשובה להשגות, וזאת כפי שנדון והוכרע אף בהחלטת הוועדה מיום 16 באוקטובר 2012.

עוד חלה על עורך הפטנטים החובה לתעד את פעולותיו בגין בקשות שהגיש, ולגרום לכך שתיעוד כזה יישמר כראוי ויהיה זמין בעת הצורך. ניתן היה להימנע ממצבים שנתגלו לנו בדיון בתלונה זו על ידי קיום תיעוד מתאים ושמירתו כראוי, אף זאת כפי שנקבע גם בהחלטת הוועדה מיום 16 באוקטובר 2012.

33. לפיכך קובעת הוועדה לעניין הבקשות לרישום מדגם:

- א. הנילון לא נהג כראוי בכך שלא הודיע למתלוננים על דבר הגבלת הזמן הקבועה בתקנות המדגמים.
- ב. הנילון לא נהג כראוי בכך שלא דיווח למתלוננים על הודעות הלשכה.
- ג. הנילון לא נהג כראוי כאשר נמנע מהגיש ללשכה את התמונות החדשות שהוגשו לו, בתוך המועד הקבוע, ובכך "להציל" את הבקשות.

34. האמור לעיל לגבי חובותיו של עורך פטנטים לדווח למבקש על כל התפתחות בטיפול בבקשה שהוגשה בשמו, לעשות כול הנדרש על מנת שהבקשה לא תיזנח, לתעד את כל פעולותיו בגין הבקשה ולשמור על התיעוד כראוי, חל כמובן גם על בקשות לרישום סימן מסחר.

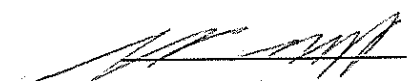
35. לפיכך קובעת הוועדה לעניין בקשת סימן מסחר:

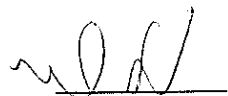
- א. הנילון לא נהג כראוי כאשר לא דיווח למתלוננים על מכתב הביקורת של לשכת סימני המסחר.
- ב. הנילון לא נהג כראוי כאשר לא דאג שהבקשה לא תיזנח.
- ג. הנילון לא נהג כראוי בכך שלא תיעד כראוי ואף לא שמר תיעוד, אם היה כזה, לגבי בקשת סימן המסחר מיום הגשתה ועד יום זניחתה.

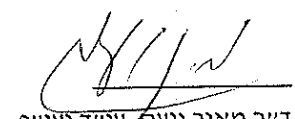
36. הוועדה קובעת כי במחדליו של הנילון כפי שפורטו לעיל, גילה הנילון חוסר אחריות במילוי תפקידיו כעורך פטנטים, כמשמעות ביטוי זה בסעיף 148(א)(3) לחוק הפטנטים תשכ"ז – 1967.

לדעת הוועדה בקבעו בהוראה שצוטטה לעיל, כי גילוי של חוסר אחריות מצד עורך פטנטים מהווה עבירת משמעת התכוון המחוקק לכך שעל עורך הפטנטים להיות אחראי לגורלה של כל בקשה שהגיש בשם לקוחו. הגילוי החשוב ביותר של האחריות הזאת הוא השמירה מפני זניחת הבקשה. בשל חשיבותם הקריטית של מועדים בכל הנוגע לזכויות הקניין הרוחני, הקפדה על כך שבקשה לא תיזנח בשל אי עמידה במועד היא רכיב חשוב ביותר באחריותו של עורך הפטנטים. מחדלי עורך פטנטים הגורמים לכך שבקשה תיזנח, כפי שנתגלו לנו בתלונה הנוכחית ובדיוני הוועדה, מהווים חוסר אחריות של עורך הפטנטים.

37. א. לאור הקביעה לעיל מחליטה הוועדה בתוקף סמכותה על פי סעיף 148(ב) לחוק לנקוט נגד הנילון באמצעי הבא: איסור לעסוק כעורך פטנטים לתקופה של שלוש שנים.
ב. כמו כן מורה הוועדה כי ההחלטה תפורסם במלואה, וזאת בהתאם להוראות סעיף 148(ג) לחוק.

סנפורד ט. קולב, עו"ד ועו"פ
חבר הוועדה

מיכל חכמי, עו"פ
חברת הוועדה

ד"ר מאיר נועם, עו"ד ועו"פ
יו"ר הוועדה

ניתן ביום 19 בינואר 2017